

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ

“BIBLOS” UKRAINIAN BIBLIOGRAPHICAL MONTHLY

Address: „BIBLOS” 41 E. 7-th St. NYC 3.

SUBSCRIPTION: ONE YEAR \$2.00

Editor: N. Sydor Czartorysky, Ph. D.

diasporiana.org.ua

Ч. 10(101)

Жовень — 1963

Р і к ІХ.

ГРИГОРІЙ СКОВОРОДА.
Портрет роботи невідомого художника.

ГРИГОРІЙ САВИЧ СКОВОРОДА

славний український філософ і мандрівник, народився 3 грудня 1722 р. в селі Чорнухах Лубенського полку, Київського намісництва. Понад 10 років студіював у Київській академії (1738 - 1749), а вже в 1750 р. виїхав за кордон, до Угорщини й інших країн і так збагачував своє знання. Помер 29 жовтня 1794 р.

1893 СВОБОДА 1963

Учите ся брати моє, дивити ся життя
И чужому науку. Свобода не цурається.
„Въ своей хатѣ владѣй силой и воля“
Шовченко

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ РУССКОГО НАРОДА ВЪ АМЕРИЦѢ

Число 1.

ДЖЕРСИ

СИТИ Н. Д. 15 Вѣстник

1893.

ГОДЪ I

БРАТЯ РУСИНИ!

Прекрасни сей першій номеръ нашей часописи въ першій свѣтъ, кланяемо Васъ людо рускимъ братнямъ нашимъ: Пріймите в почитанье людо свою „Свободу“!

Русини!

Далеко конься далеко въ неволю, въ науданяхъ, стогнавъ гонимый народъ подъ правлениемъ жестокихъ деспотовъ Царьковъ, такъ до сего дня страдае, конься въ неволю, конься армія подъ чужимъ панованьемъ рускій родъ!... Жданамъ послать Богъ. Моисей яко освободителя възвелъ на чуждѣхъ неволю. Неужь ло неволю ели народъ самъ не будеть о то, щобъ якъ вѣстарище розорвати пута и помыти грудями отахнати свѣтлымъ воздухомъ свободу! Но куда дорога до храму сей богини—дешахуати якъ отримати тую такъ желанну свободу?

Распятый за насъ на крестѣ Спаситель сказавъ: истинна освободитъ насъ! Правда одна може намъ дати свободу. Се рѣчь неоспорима що только тив люде стались свободными, котори зайшовши правду, позвали свою гонимість, народне достоинство, свои права Богомъ и природою данн, страши въ себе душевне ярмо невѣжества, ячмо тѣлесного гнѣту и такъ стались свободными, вольными панами своей земли, своего дѣлаи, народного розвою въ сплѣ, въ званію и въ бодрствѣ. Такой народъ называемо днесъ народомъ сильнымъ независимымъ, богатымъ, который оз запаленою походкою просвѣщенія и поспуту въ рукахъ, весе и розсѣве зерно цивилизаціи и людкости въ нагнетѣвшии закатуки дикой Африки. Мы днесъ Русини пытаемъ

случому вѣднѣ, французи, имериканцѣ суть вольными и богатыми народомъ, а мы одни обертн на богатою уродженн лепил чужимъ кланяемось богамъ и своей кровини потъ и працою мусимо въ чужу смѣдети столу а сами зъ голоду гинемо? а цогорше змъ навѣтъ, ц. метрѣди впродной являи не маемо накланіи кожде дике племя въ Африци? Обзначене немимъ, стилимъ именемъ черезъ ученыхъ экспараторовъ, а насъ, чотѣ зва якъ зовуть—бо мы несоглядими и по нумеру насъ клануть якъ требалати огниту королю на податокъ, або кровъ свою црошывати на чужѣхъ вывѣзти на чужую морзю. *„Тому въ рускѣхъ вѣстѣхъ“* Памать часу на то, щобъ у себе въ дома працювати надъ укрѣпленіемъ руское дузи надъ соедненіемъ своіхъ силъ и такъ дати въ спадшій своимъ внукамъ да правнукамъ народну независимість и политичне значеніе; наклаи другій народъ зиваюцъ охочо и спокойно кола работи на власномъ поли народного самопананія. Русинъ мусѣвъ вѣднати стояти на варѣ и процѣвати свою кровъ на поле битвы зъ дякии гордами татарскими и басурманскими, щобъ своимъ благороднымъ грудимъ здѣлати непроницну стѣну для европейской цивилизаціи противъ азіатического варварства.

А цоужъ въ того? Днесъ виднѣшь только видсоки молги свѣдѣць о храбрости и геройствѣ нашихъ предковъ за святую оволю, котори начинили рускую землю своимъ костымъ, на поби святаго рускою кровию, на которой теперь ляжъ, вѣнецъ иждѣхъ пшеицю сѣв, а намъ роднымъ сынамъ толъ нежѣ кажутъ полому фети, за котору ще треба десорого платити.

Русини!

Така наша доля, така наша судьба на той землі де мы въ першій свѣтъ узрили и перши крикъ выднли зъ нашихъ невинныхъ грудей: *„хлѣба мило хлѣба мѣ, долоу мисраю. Татчухата бѣда тои недостатко, выдѣтѣе, дѣвса чути по соудѣ тои, стодонѣ нашимъ“* Дѣвнѣхъ карпати Люде Штатъ выхадити громадами тои! *„Вашо де въ Угорцину за жидомъ хлѣба Ажъ“* выдѣтѣку поули, цо сѣть дѣсь ячѣсь Америка и ну пускатися за дѣвнѣхъ, широкій атлантикъ

Бѣда жаме неволя, якъ дже оденъ старій *„Necessitas non parit legem“*. Не маемо *„независимости“* выдѣ, якъ тысячи и тысячи руское народа подбудемъ на вольной, гостинной американской землі

О немозлена русо руское дуча! О вѣро руска звердѣши отъ гряднѣхъ смѣль вѣковѣчю оленого бесѣда. Русинъ бурлаки на чужой землі ячмо не знавнн и сѣтъ чужимъ, не свѣдомымъ инѣ азики инѣ права того народа де заблукъ. Въ контокѣмъ часѣ, працюючи мовъ той хробачокъ подъ землю, за тѣмъ заробленымъ грѣшъ самъ побудовавъ собѣ руски церква безъ жадной чужой промчи; поклавъ днѣсь руски братства вѣднѣмъ помочи—словомъ, русинъ сканувши только зъ себе полатану гуныкъ, показавъ що въ него за сила на колѣ чужій го не гвѣте, не запрягъ въ ярмо неволя.

Нарѣде Рускій!

Ты покажъ сѣя яка въ тобѣ сытна вѣра, яка у тебе теплѣмивостъ, яка у тебе перстоянностъ!

Слава, слава да честь, Тобѣ о народѣ мой! Кто ту въ Америкѣ твой хлѣбъ? А съ а о твое добро, о твоемъ просвѣ

ту не дѣло—да будеть Боготитъ, и людинъ прокладъ! Ты во власныхъ силахъ и шовѣ дѣлого, котра веде до цривади а правда до свободи. Но теперъ оглядаешъ ся за цѣнѣвникомъ, котрый бы навѣтъ Тобѣ до храму свободи.

Тымъ проводникомъ власне сѣть часопись „Свобода“! Нашою задачею сѣтъ: прѣсвѣдати рускій народъ, вронити его честь отъ вражнѣхъ явшадовъ, всказати дорогу до шовту, до цивилизаціи, до доброту. Далше—свѣтлимъ буде обовязкомъ сохранили межъ народомъ сѣ сокровища то сѣтъ: вѣту, обрядъ и мову. На конъ зѣ будемо старатися *„независимости“* и *„независимости“* познавъ свою честь и якъ рускій народъ лучивъ сѣя вѣ одну велику громаду яко то дѣлають наши собрата чѣхъ, словакъ, поляки тутъ въ Америкѣ, щобъ неоставати позаду другихъ народѣвъ, котра вырисали уже лучшу долю для себе

Родимцѣ!

Судьба и доля першой правды—руской газеты тутъ въ Америкѣ, записъ отъ Васъ Каждого русина патриоты сѣтъ святимъ обовязкомъ нашу „Свободу“ поддержувати и такъ причинятися до сѣ розвитку до за аснованія.

Подайте намъ помочну руку въ такъ святой справѣ, а мы съ Богомъ идемъ шукати истинныя а истинна, доведе до свободи, котра одна освободитъ насъ якъ сказано съ дочатку

ВѢСТИ ИЗЪ СТАРОГО КРАЮ.

Сего року постигло страшне нещастя намъ лемковцину и зелену Буковану; де черезъ велика и части дощи талани, рѣкы Серѣтъ, Прутъ и

други, выступили зъ своей береговъ и аз ступилимъ шумѣмъ доскотамъ розлиги свои воды по хлѣбодавицѣхъ нывахъ такъ, що цѣла прѣца и надѣя руска хлѣборобовъ збѣдала въ намулъ надъ водою—Сумна картина прѣдставляеся очамъ тыхъ котри були свѣдѣцами сѣй катастрофы. Де недавно пѣялось рѣкѣмъ село съ своимъ бѣлыми хатами та плодородными—садами тамъ днесъ коломутне озеро. Розгуляни фѣдѣ нещадлигъ нѣчого только рѣчили, порывали все, несучи на своихъ хребтѣхъ тѣмъ, дома и весь господарскіе добытокъ. Богато людеи страдучиши вѣтолькою свою полну працою, свою худобу свою лѣтв. *„Аде“* *„независимости“* и *„независимости“* топилося. Для поставленія вѣднѣхъ правды, помынались всецѣдри жертва, зо вѣднѣхъ сторонъ краю, але все то замалъ, щобъ хоть въ частинѣ зарѣднати такъ великому злу.

ОБРАЗЪ ТЕМНЪТН.

Въ одномъ мадарскомъ селѣ котре звесъ Душесть умерла стара баба, котру всѣ люде изъ села мали за чаровницю, або босорку.

Отъ хаты до хаты отъ сосѣдѣ до сосѣдѣ розбѣглась скорѣко вѣсть що стара Марта чаровниця уже задерла ноги на тамтой свѣтъ уже ц неже. Неописана радѣсть обгорудѣ цѣле село. Стѣрѣци молоди зошлиши до корчмы и тамъ при горилцѣ та вынѣ отпривали триднѣ поминки за душу чаровницѣ—думаючи що уже больше не встанѣ цѣе гробу, не буде ходити по сѣтъ тай людинъ шкодо творити. Ошукала ся Лупестіане—Якъ разъ въ той радѣстнй день, здохла королева одного сосѣди. Всѣ що будѣя въ корчмѣ пили на тую

70-річчя щоденника „Свобода“

В неділю, 15 вересня н. р. сповнилось 70 років, як у місті Джерзі Сіті, Н. Дж., почав появлятися український часопис „Свобода“.

З цієї нагоди на руки головного редактора „СВОБОДИ“ *Антоня ДРАГАНА* надіслав GRATULACIYNU телеграму президент США, Джон Кеннеді та багато визначних особистостей, між ними теж губернатор Нью-Джерсі Ричард Коут та гуо. сенату Нью-Йорк, Чарлс Рокефелдер.

За 70 років свого існування СВОБОДА мала великий вплив на формування світогляду українських поселенців у вільному світі и у цьому її велика заслуга!! Її тих привітань і побажань, долучується теж і *БІБЛОС* та пересилає на руки Головного редактора *Антоня ДРАГАНА* свої нащиріші побажання!

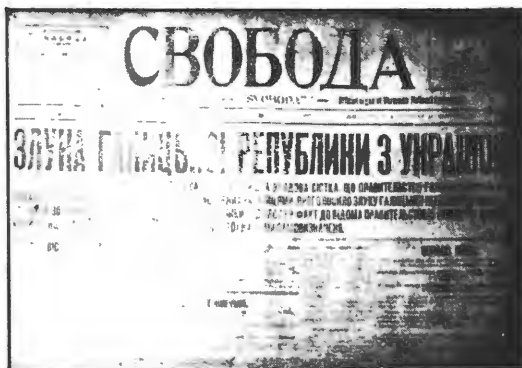
ІСТОРІЯ УКРАЇНИ НА СТОРІНКАХ „СВОБОДИ“

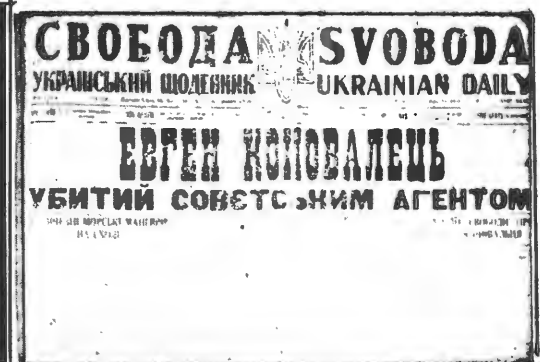
Проголошення незалежності України Українською Центральною Радою в 1918 році

Смерть Головного Отамана Військ УНР Симона Петлюри в 1926 році

Проголошення Злуки українських земель в 1919 році

Смерть полковника Євгена Коновальця в 1938 році

Українська справа в парламентах європейських держав.

ЖОТЕНЬ – МІ СЯЦЬ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ!!

В КОЖНІ І УКРАЇНСЬКІ І ХАТІ – УКРАЇНСЬКА КИЖКА! НЕМАЄ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ БЕЗ ВІДСУХОЇ КИЖОЗБИ РІНІ! – НЕМАЄ КИЖОЗБИ РІНІ БЕЗ ВИДАНЬ УКРАЇНСЬКОГО ВИДАВНИЦТВА "ГОВЕРЛА" В ДІП-ПОРКУ!! СКОРИСТАЙТЕ З ВИПРОДАЖІ КИЖОК, ЩО Є В "ГОВЕРЛІ" ВІД 1.10. до 31.12.1953!

Огляд книжок і рецензії

Салки, Степан
Н ю Й о р к

"КНИЖКА, ЩО САМА ПРОСИТЬСЯ У РУКИ НАШИМ ДІТЯМ"

Іванна Савицька: ДЕННИК РОМЦЯ
Оповідання для дітей
Філадельфія—Нью Йорк, 1963. Сторін 37
Обкладинку рисував П. Андрусів

Про появу цієї книжки, яку Шкільна Рада в Нью Йорку, доручає Школам Українознавства, як лектуру для шкільної дітвори, дуже похвально, написала письменниця О. Керч, на сторінках щоденника "Америка."

Як учитель, хочу звернути увагу нашим шановним батькам, на виховні моменти, що непомітно, від першої до останньої сторінки, снуються світлою ниточкою крізь усі оповідання.

Цілість Денника сперта на правдивих переживаннях самого Ромця - однієї багатьох наших дітей і кожний Івасик, Юрчик, чи Оксанка, можуть так само описувати свої помічення, пригоди й переживання з побуту в хаті, школі, Пласті, як у природі, на взір Ромцевого Денника.

Прочитаймо, що він сам пише: ... Ах, цей мій денник! В ньому записую й помішую події щоденного життя, всі мої приходи, всі нові спостереження. Туди та кож вклеюю світлини, виконані моїм маленьким апаратиком. (ст. 7)

А на стор. 15... Вчора я весь день фотографував квіти, куші, метелики

Як бачимо, Ромцьо не пустує, не шибайголова, а любитель природи й тварин, захоплений фотоапаратом, що всі свої вільні хвилини від обов'язкових занять: школа, українознавство, Пласт, музика - присвячує своєму денникові й фотознімкам

Ромцьо збирає поштові марки, напевно багато читає (нажаль того бракує не одному Ромцеві!), цікавиться модерними винаходами, любить спорт.

І, коли ми скажемо, що так вихована дитина, це ідеал, якого сьогодні й неможливо досягнути, то зараз таки мусимо додати, що тільки при достатньому старанні й піклуванні батьків і в затишку домашнього огнища, може зробити й розвиватися молода людина, на користь родині й нашій спільноті.

Як високо в Деннику Ромця поставлений авторитет батьків. У всіх складних і непевних ситуаціях Ромцьо з довірою звертається за порадою і з запитом до батька і завжди одержує від нього вдовольняючу відповідь.

З ініціативи батьків Ромцьо піклується немичним цуценятком, лікує хвору пташку, допомагає заблуканій черепашині. Батьки розвивають у серці дитини благородні почування, які, напевно відмежують її від вулиці і того зла яке чигає на дітей з усюди.

В своєму Деннику, Ромцьо широко признається до своїх помилок, до непослуху й до неправди, та на тих дрібних прогіхах він сам учиться що добре, а що зле й знає, що треба робити, а чого вистерігатися.

Ромцьо, як і всі діти, любить псоти і витівки, але чує око батьків - пильно стежить за хлопцем і вчасно оберігає його перед нерозважними вчинками.

Тепло родинної атмосфери, увага до здібностей наших дітей, розумний та рішучий, але доброзичливий підхід у всіх проблемах дитячих буднів, це запорука й корисного та здорового розвитку дитини.

Було б добре цю корисну книжку прочитати нашим дітям. Вона видана на дуже доброму папері, прикрашена різними ілюстраціями та позолоченим витиском на обкладинці, з цінною передмовою проф. д-ра К. Кисілевського та має апробату Шкільної Ради.

"Не воєн, хто забуває про страшні народні рани, щоб собі на вільні руки золоті надіть хайдани!" (Лесь Українка)

Д-р М. Сидор Чарторийський:

"ВЕРХОВИНО, СВІТКУ ТИ НАШ"

Михайло Ломацький: *ВЕРХОВИНО, СВІТКУ ТИ НАШ*
Нариси з Гуцульщини. Мюнхен, 1956, накладом
прихильників Гуцульщини (перше видання) та
під цією ж самою назвою, друге видання, що
появилось у 19-ві "Говерля" в Нью-Йорку, в р.
1960 (ілюстроване видання), ціна прим. 3 дол.

Не знаємо хто й як описував-рецензував згадані нами два видання, що в суті речі не міняє та не поменшує в нас ані охоти, ані бажання переглянути уважно не лише згадану книжку але ми рішили переглянути всі ті праці-книжки про гуцулів і Гуцульщину, «ю їх Автор написав

На вступі своєї праці-нарисів про Гуцульщину Михайло Ломацький описує красу гір, згадує про вірування гуцулів, їхні звичаї; словом- пише з однім серцем про те, що проминає безповоротно, бо вже сьогодні немає там у нашій славній Гуцульщині ані тих старих дідів, ні дерев, ні цих гарних легінів і їх чарівної казки про Довбуша і відважних опришків. Московська окупація поробила відразу такі дикі й жорстокі кроки для винищення нашої славної Гуцульщини, що недиво, коли вже тепер приходять листи з Гуцульщини з жалаями про те, що московини повирубували ліси, повисили гідних і статечних гуцулів геть, а на їхні місця спроваджують зайдів..., що Гуцульщина сумує, бо не чути вже її трембіти, ні блеяння овець; на полонинах сум і пустка..

Тому вже в першому розділі "БУЛЮ КОЛИСЬ.." автор згадує про ті славні гуцульські родичи-пронашого співця Зелених Гір, Юрія Федьковича; про ті славні роди, що ген аж з далекої Іспанії приходили в нашу Карпатий уміли їх шанувати, жити там та радіти враз із нашими гуцулами.

У нарисі ТМИРО ЮЦЕНАЛЕК, головський газда, автор схоплює те, що чував від самого того, статечного газди, і його власними словами переплітає минуле з сучасним; а все це діє і по дії, що відбувалися і відбуваються на гуцульських горах, по гуцульських хатах і домах, по Грунях і подвірниках; все це насичене великою любов'ю до Бога, до природи, до самої людини й навіть до оточення. Все життя наповнене пригодами, красою і радістю життя; воно хоч таємниче, але привабливе, тверде, тому і гуцули відважні, волелюбні, прямі, але чесні й гідні!

Ця книжка має понад двадцять різних описів-нарисів - є навіть таким пієтизмом до минулого нашої Гуцульщини, що це виглядає наче гимн гуцульській красі, гуцульському минулому, твердій сучасності й надійному кращому майбутньому Гуцульщини, що її сьогодні так безжально вигублює московська дика й безбожна рука, яка враз із лісами, хоче викорчувати, також самих гуцулів і це славне відважне плем'я, що найкращу вітку єдиної української нації, що заховала в її предківські звичаї й обичаї, геть викоренити, здеморалізувати й усунути з їхніх любих, рідних Гір Гаверлі та всієї Черногори.

Є в тих нарисах гарно схоплено й передано читачеві життя-буття майже всієї Гуцульщини, а, коли взяти під увагу, що це лише одна книжка з черги інших праць невідомого Автора, то можемо мати лише приблизний образ цієї великої праці.

У цій першій про гуцулів книжці, віддано місце майже всім подіям, що відбувалися на нашій славній Гуцульщині: є там і про Храми-Свята, про життя, чи спіжття гуцулів із жидами, цими дійсними п'явками, що були насілися майже в кожному селі, де жили гуцули. Є теж про Різдво і з ним зв'язані звичаї, про поодинокі гуцульські роди, про їхні перекази, що передавалися з уст до уст і є, чи не найцікавішим етнографічним матеріалом, бо в тих переказах "повісткуваннях" та піснях-коломийках, криється давнина Гуцульщини.

Безперечно, що велика заслуга автора полягає в першу чергу в гій його сназі, в тій любові до Гуцульщини, бо без них, напевно не було і цих прекрасних нарисів. А любов є найбільшим стимулом і поштовхом до праці. Понадто, щоб таку працю писати, треба мати й той Южний дар до схоплювання і передавання на папір того, що людина чує, що бачить. І треба, не лише повірити, але й ствердити, що автор багато бачив, багато чув із уст найстаріших, найславніших родів гуцульських те, що й нам передав.

Михайло Ломацький, як учитель, що довгий час провів серед гуцулів і Гуцульщини, полюбив цю кляпоту українських гір і їх мешканців до глибини свого серця, і тому його описи-нариси такі багаті гуцульським життям-буттям і заховують в собі весь той кольорит, глибину й свіжість та багатство гуцульського минулого й сучасного, що праця виповнює ту глибокую порожнечу, яка існувала в нашій літературі з цієї ділянки.

Як ми вже згадали, книжка, про яку мова - це лише перша зірка з черги того великого й багатого матеріалу про Гуцульщину, що його автор уже опублікував у таких книжках-назва них, як: "КРАІНА ЧАРЬ І КРАСИ", Париж, 1959 р., "ГОМІ Н ГУЦУЛЬСЬКОЇ ДАЯНИНИ", Мюнхен, 1961р., "У ГОРАХ КАРПАТІВ" Мюнхен, 1962 р та інші; про які постараємося познайомити читачів при найближчій нагоді.

НОВЕ Видання

Надіслані журнали

57. **Леса, Українка: НЕ СПІВАЙТЕ МЕНІ!**
Музика Д. Січинського на голос і фортепіано. Та " ОЙ ЧОГО ТИ ДУБЕ.. Музика К. Стеценка, на голос і фортепіано. Нью Йорк, 1963. Українське Видавництво "ГОВЕРЛЯ", сторін 4 фоліо, ціна .40с.
58. **"ВИ ДРОДЖЕННЯ"** Календар-Альманах - на 1963 рік. Буенос Айрес, 1963р. Коштом Українського Т-ва "Відродження, в Аргентині. Сторінок 160.
59. **Радзихевич, Плім: П О Л У М ' Я,** історична повість(а на обкладинці зазначено "роман"). Мюнхен, Німеччина, 1963 року. Видавництво "Дніпро ва Хемля". Сторін 390 та 2 нел. Ціна 4.50 дол.
60. **Kovarenko-Kosarewytch, Vasyl#RUS-SO-MYTHISCHER GLAUBE oder russo mythenloses Wissen.** New York-Muenchen 1963. pp 48. Price 1 dollar per copy.
61. **Король, Нестор: УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО - РОДОНАЧАЛЬНИК КИЇННОТИ ВІЙСЬКА МОСКОВІЇ-РОСІЇ.** Нью Йорк, 1963. Накладом НТШ. Бібліотека Українознавства, ст 96 та 8 ілюстр.
62. **Вомельсвець, Іван: ПАНОРАМА НАЙНОВІШОЇ ЛІТЕРАТУРИ В УРСР.** поезія-проза-кришка. Упорядкував... (Мюнхен) -- 1963, в-во "Пролог" (Нью Йорк), сторін 367 та 1 нел. Ціна прим. дол.2.95.
63. **Лука, Луціє: МАРКІ ЯН ШАШКЕВИЧ.** Біографія і характеристика творчості з додатком усіх оригінальних творів поета. Нью Йорк, 1963, в-во "Свобода", стор.118.
64. **Войченко, Ольга: НАПРЯМНІ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ В КАНАДІ.** З не респективним минулого і сучасного. Вінніпег, 1963 рік, стор.7. Відбитка з журналу "Жіночий Світ", ч.2. за 1963.
12. **МИ І СВІТ.** Український магазин; Рік 14. ч. 125/
Рік 14/ Число 106, жовтень; редактор і видавець: Микола Колликієвський. Адреса:
M. Kolankiwsky, 1071 Bathurst St. Toronto, Ont., Canada .
13. **ЛІКАРСЬКИЙ ВІСНИК.** Журнал Українського Лікарського Товариства Північної Америки. Рік X. Ч.3(30) Липень 1963. Сторін 76. Головний Редактор Д-р Тома Липчак. Адреса:
Dr. Toma Larychak, 1100 N.Kedzie Avenue, Chicago 51, Ill.(\$2 a copy)
14. **РІДНА ЦЕРКВА,** Український Православний Церковно-Релігійний Журнал Рік XII. Липень- Вересень, 1963 Ч.55. Сторінок 20. Адреса редакції:
Oberpriester Anatol Dublanskyj, 83 Landshut/Bay, Schoenaustr.15b W. Germany.
15. **К Р И Л А Т І .** Журнал Українського Юнацтва. Рік.1. Нью Йорк, 1963, Липень-Серпень, ч.7-8; сторінок 20; (у трьох кольорах друк). Видає Центральна Управа СУМ. Виходить щомісяця. Редагує Колегія. Головний редактор Леонід Полтава. Адреса в-ва 'KRYLATI' 315 E. 10th St, New York 9 N.Y.
16. **Ю Н А К -** журнал пластівцювого юнацтва; виходить щомісяця. Видає Головна Пластова Булава. Редагує Колегія. Відповідальний редактор - пл. Любомир Онишківич. Мистецьке оформлення - ст.пл. Тим Геврик. Технічне оформлення - ст. пл. Мирон Баб'юк. См. і ст.пл.Матковський, См., Адміністратор пл.сен.О.Тарнавський. Мовна корекція - ЛескоРоман. Ілюстрації - ст.пл.Тим Геврик ст.пл.Мотря Головінська, Ліда Далий, ст.пл.Ярема Козак. Знімки - Е.Кульчицький. Тираж 2000. Ціна одного числа 50 ч. Річна передплата в США й Канаді за 6 чисел - 3 дол. Адреса редакції:
Mr.L.S.Onyshkevych, 180 Franklin Ed Nassau Garden Apts.L 19, Trenton NJ USA.
Ф. Адреса Адміністрації:
'YUNAK', %PLAST, 2199 Bloor St, West Toronto, Ont, Canada.
'Описано ч.5/1, Вересень, 1963, ст.

ДОПОВНЕННЯ

за 1962 р.:

131. **Ломацький, Михайло: БЕСКИДОМ ЗЕЛЕНИМ, У ТРИ РЯДИ САДЖЕНИМ.** (Лондон) 1962, Накладом Михайла Ковалюка Сторін 287 та 1 нел. (3 ілюстрації).

ПРОСИМО НАДСИЛАТИ ВСІ ВИДАННЯ ДО ОПИСУ!

КОЛИ РОЗЛУЧАЮТЬСЯ ДВОЄ

Лівет

Слова Г. ГЕЙНЕ

Музика М. ЛИСЕНКА

Andante *mp*

Сопрано

М-сопрано

Ф-п

f *p*

Ко-ли розлу-ча-ють-ся
Ко-ли розлу-ча-ють-ся

дво-є, за ру-ки беруть-ся во-ни, і пла-чуть, і
дво-є, за ру-ки беруть-ся во-ни, і пла-чуть, і

тяж-ко зіт-ха-ють, без лі-ку зіт-ха-ють смутні. 3 то-
тяж-ко зіт-ха-ють, без лі-ку зіт-ха-ють смутні. *p*

"Howerla" 1963
41 East 7th Street
New York 3, New York

sotto voce

-бо - ю ми вдвох не зіт-ха - ли, ні - ко - ли не пла - ка - ли

sotto voce

З то - бо - ю ми вдвох не зіт-ха - ли, ні - ко - ли не пла - ка - ли

cresc. molto

ми: той сум, о - ті тяж - кі зіт-хан - ня при-

cresc. molto

ми: той сум, о - ті тяж - кі зіт-хан - ня при-

cresc. molto

1. -йшли до нас зго - дом са - мі. 2. З то - мі.

-йшли до нас зго - дом са - мі. -мі.

pp

ОЙ ОДНА Я, ОДНА, ЯК БИЛИНОЧКА В ПОЛІ

Слова Т. ШЕВЧЕНКА

Музика М. ЛИСЕНКА

Ф-п

Andante ♩ = 88

Andante

Ой одна я, одна, як билиночка в полі,

та не дав мені бог ані шастя, ні долі. Тільки дав мені бог

красу-ка - рі - ї о - чі, тайті ви - пла-ка-ла вса-моги - ні ді-во-чій.

Come prima

p *dim.*
А ні бра - тика я, ні се - стрич - ки не зна - ла,
a tempo *p*

poco cresc. *dim. con tristezza* *p* *assai f con sentimento*
між чу - жи - ми зросла, і зросла - не ко - ха - лась! Де дру - жи - на моя,
poco cresc. *dim.* *f* *cresc.*

con passione *dimin. molto*
де ви, доб - рі і лю - ди? Їх не - ма... Я са - ма, а дру - жи -
p *più cresc.* *dimin.*

p
- ни й не бу - де!
p

Д-р Ол. Соколишин,
бібліотекар:

БІБЛІОТЕЧНІ ВІСТІ

Семенченко, Із, мабуть українець, що змушений є писати наукові праці московською мовою, є автором праці про "Феномени в метлі...", яку в 1962 році видано в англ. мові в Нью-Йорку. Московські цензури не дозволяють українцям писати свої наукові праці на українській рідній мові, і вони, ті автори мусять писати ці праці наукові в московській мові. Таким підлим способом москвини не допускають української мови до наукових творів, а тим же самим, не допускають її до вісного світу, як багату мову, з якої чужинний світ міг би рошити перекладач.

Ross, Frances Atlee; *The Land and People of Canada. Philosophia, J. B. Lippincott Co (1961) 128 pp* Із 14 сторінок цієї праці є подано також згадку про українців, що поселилися на лісистої та корчастій землі і зробили її плодючою.

Ware Timothy; *The Orthodox Churches. Baltimore Penguin Books, 1963, pp 351.*

Сам британець западає історію православної церкви, оперту виключно на московських джерелах і поглядах. В нього Київ, Печерська Лавра та весь той багатий на події церковний період - усе це "Росія, російське" і крашка. Лише про Унію згадує, як про українську.

PAN AMERICAN UNION. *Columbus Memorial Library Guia de bibliotecas de la America Latina. Washington, 1963, 165 pp.*

Це є новий покажчик бібліотек Південної Америки. Не відомо, чи там є україніка...

Чеська книгозбірня класиків з Праги видала в 1963 році відомий україножерний твір "Огнем і Мечем" Генрика Сенкевича. Як відомо цей твір з огляду на жорстокість і брехню, був навіть заборонений Сатиканом. Дуже дивно, що советські сателіти Чехи, дозволяють собі навіть в наших, таких ретроданих часах (1963 р) на переклад і поширення того горезвісного роману з постаниський дії славного гетьмана України Богдана зинівія Хмельницького і його воювничих та хоробрих козаків; того гетьмана, якого Советники - величають і під небеса підносять, як то го, що "воз'єднав Україну з Московщиною. з то го можна бачити, що Чехи потрошки дозволяють себе певні відхилення від "лінії" згори.

Thager, Charles Wheeler; *ZWEI WODKA ZUVIEL. Roman (1963)*

це є німецький переклад роману (Москоп Інтерлюд), де представляється життя американського дипломата в Москві, де його дружина московського роду, - шигує в користь Советів. Коли б так перевірити тонно всю закамаркову політику американців, то, мабуть таких романів, фактів, можна б написати сотні, як не тисячі, в різних відтінках американської наївності та безглуздя.

Der Mandelstab; Juedische Geschichten aus drei Jahrtausenden; Herausgegeben und uebersetzt von Emanuel Bin Gorion. Olten und Freiburg im Breisgau (1963), 430 p.

Видавець, член видавництва "Енциклопедія Юдаїка", перед Гітлером, перебував у Берліні, зібрав перлини жидівської культури за 3000 роїв, переклав її на мову німецьку і видав.

Іє правдива антологія жидівського творчого і живучого духа. Книга розподілена на 4 родинчастини: 1. Історія старого Ізраїля; 2. Під знаком віри (цитати з Талмуду); 3. Під знаком відродження (прооудження жидівської національної свідомості і патріотизму; та 4. До нового Ізраїля. Прикінці в абетковому порядку є подані життєписні дані і відомості про авторів.

Для нас українців є цікаво скільки жидів-уродженців України включено в ту антологію; тож у тій праці стрічаємо:

Аглон Самуїл Юсиф, нар. 1888 в Бучачі - Галичина, Аріша Юсиф (Долгін) народжений в Україні 1907 р.; Барабаш Ашер (1889-1922) народжений у Лопатині - Галичина; Бердичевський Міша, Польд 1865-1921, народжений в Меджибожі - Україна; Бялік, Хаїм Шахман, 1873-1934 нар. в Роді на Юліні; Бреннер Юсиф Хаїм, 1881-1921 нар. у Ювях Млинах в Україні; черберг Мордххай, 1874-1899, нар. на Юліні; Гнесин Ур, Нісан, 1879-1913, нар. в Стародубі - Україна; Гамеїр Авігдор (А. Фравенштайн), 1887 нар. у Карпатській Україні; Рабінер Натан Гановер бен Монко 1620-1683, автор хроніки переживань жидів в Україні за час повстання гетьмана України Богдана Зеновія Хмельницького що його Гановер проклинав на кожнім вступі згаданої хроніки (буде переложена і видана на українській мові!); Гасас Хаїм нар. 1897 в Україні, виемігрував в 1921 р., а в 1931 виїхав до Ізраїля, де перебував. Горовіч Яків, нар. 1901 р. в Україні і від 1919 р. перебуває в Ізраїлі; Шахман бен Сімеон, 1771-1810 нар. в Брацлаві - Україна; рабін основоположник народовецько-релігійного руху в Україні (і в світі) так зв. "Хасидизму" - Шин Шальом (Шапіро) народж. 1905 р. в Галичині.

Шальом Денхем (С. Рабіневич) 1859 в Україні, помер 1916 р. в Нью-Йорку. Смуль Монко 1874-1953 нар. в Україні, а від 1891 - в Ізраїлі; Штайнберг Якуб 1887-1948 - в Україні; Штайнберг Єдуга, 1863 до 1908, жив у Басарабії і там учителював у жидівській школі; Тверскі Шаван, нар. 1900 в Україні на Юліні, від 1948 р. - в Ізраїлі.

Як то ми подали 18 авторів, що народилися в Україні. Було б дуже цікаво і корисно, коли б так напр. наші "теоретики з Круглого Стола" завдали собі труду і перевірили, хто з них, де, як і коли написали щось позитивного про Україну, % (відсоток) їх буде ніякий, або, майже ніякий!!

Але ті, що писали негативно, будуть домінувати у всій ширині і злобі! Бистарчить згадати книжку Гановера "ВЕЛИКА КАТАСТРОФА", яку в 1950 р. видано теж у мові англійській.

У ВАШИНГТОНІ ВІДБУЛИСЯ ВЕЛИКІ ВРОЧИСТОСТІ ДЕДИКАЦІЇ ПЛОЩІ ПІД БУДОВУ ПАМ'ЯТНИКА ТАРАСОВІ ШЕВЧЕНКОВІ

Президент і Уряд ЗДА дякують і gratулюють українцям за пам'ятник, який „пригадуватиме всім великого поета, патріота і борця за волю”. Схвалення закону про будову пам'ятника було визнанням України, як незалежної нації — твердить б. конгресмен Бентлі, проєктовдавець закону в Конгресі. Український національний гімн був уперше виконаний разом з американським офіційною оркестрою в столиці. Понад 2,000 осіб взяло участь у небуденних врочистостях, що заповідають найбільшу маніфестацію під час відкриття пам'ятника в травні 1964 року.

Вашингтон. Представники Уряду і Конгресу ЗДА та понад 2,000 осіб з багатьох міст і місцевостей ЗДА і Канади взяли участь у величавих врочистостях, що відбулися тут у столиці ЗДА, у зв'язку з дедикацією площі під будову пам'ятника Тарасові Шевченкові минулої суботи, 21-го вересня 1963, заповідаючи цим найбільшу маніфестацію врочистість, якої можна очікувати під час відкриття пам'ятника, що має відбутися з кінцем травня в наступному, 1964-му році, в 150-річчя народження Шевченка.

Урочистість почалася, як заповіджено, о год. 2-ій по полудні на площі між вулицями 22 і 23-ою та при вулиці „Р” (Pi). На місці, де має стояти пам'ятник, було підвищення-подіум, прикрашене американськими і українськими національними барвами та з американським і українським національними прапорами по боках. По середині підвищення стояла трибуна для промовців, покрита синьо-жовтим прапором.

Виставку культу ШЕВЧЕНКА улаштували в готелі Мерфайвер 1-р Фл. Соловйов та п. Василь Харук.

Промовляє голова Комітету Пам'ятника Шевченкові проф. д-р Р. Смаль-Стоцький

Привіт від Президента ЗДА.

Привітання привітанням на світі та всім, що старанься про здвиження пам'ятника Шевченкові у столиці країни передав президент Джон Ф. Кеннеді через свого спеціального асистента і післанця з Білого Дому, п. Чарлза Горського. Президент gratулює і дякує вам за пам'ятник, що усім нам пригадуватиме великого Поета, великого Патріота і великого Борця за волю — закінчив свій виступ промовець.

Український подарунок для американської нації

Репрезентантом уряду на врочистості був директор парків в департаменті внутрішніх справ, п. Сеттон Джет. Він в першу чергу висловив вдячність і gratуляції українцям за їх старання і наполегливість у заходах для побудови пам'ятника Шевченкові у столиці країни. Обрана площа під пам'ятник належить до кралиць у столиці. Урядові дуже подобався проєкт пам'ятника і він упевнений, що це „чудовий подарунок для Нації”.

Посил Лисогір, що проводить врочистостями на площі

Промовляє б. конгресмен А. Бентлі

Сен. Павло Юзик був одним із гостей, що виголосили привітання.

Замітка:
Всі свідчання
на
лексь і напи
си взаємно і з
С в о н о о о
в і о 23.9.1963

ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА! Оркестра Морської Флотії започатковує врочистість дедикації площі під будову пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашингтоні, виконуючи два національні гімни: насамперед український „Ще не вмерла Україна”, мабути уперше виконання офіційною оркестрою в американській столиці, и офіційно американський „Зораносмуєтєти Цивилор”.

КИЇВСЬКА ПРЕСА 1918

ВІД РЕДАКЦІЇ:

В "Америці", ч. 157 та 161. у статті-записках "З нотатника штарглара" було подано дуже цінні дані про українську й не українську пресу в Києві в роках нашої національної революції, 1918; ці дані є дуже цінні й ми рішили їх опублікувати помістити в "Біблос". Редакція.

Східно-Європейський Дослідний Інститут ім. Вячеслава Липинського у Філадельфії має у своєму посіданні всю політичну Українську з Державного Архіву Австрії (Штаатсархіє) і частинно Державного Архіву Німеччини — очевидно, в копіях.

Серед кількох тисяч сторінок цієї Української, на яку складаються офіційні звідолення (в більшості таємного характеру) представників Австрії й Німеччини в Україні до міністерства зовнішніх, внутрішніх і військових справ у Відні й Берліні, є маса надзвичайно цікавих і цінних з історичного боку джерельних матеріалів, що їх Інститут ім. В. Липинського задумує найближчим часом видати окремими публікаціями в своїй оригіналі.

Нижче містимо в перекладі на нашу мову уривок із звідолення австрійського „гешефтстрегера“ в Києві за Гетьманщини, 1918, року — про стан усієї преси в Києві того часу та короткі його характеристики поодиноких часописів (переклад із німецької мови):

Ч. 120/Поль.

Ч. 2606/В. Б.-18

Київ, 31 жовтня 1918
Довірочно.

Юліянові графові Андрасі, Відень
Предмет: Київська преса.

До справи: Мій звіт ч. 109/Поль.
з 1 жовтня б. р.

В доповненні до, вгорі означених датою звідолень про тутешню пресу, в прилозі пересилається збірне звідолення, виготовлене пресовим бюро Оберкомандо армійських груп, про часописи, які появляються в Києві.

Царсько-королівський
шарже д'афер
(без підпису).

Прилога до ч. 120/Поль.

Характеристика київської преси

1. В російській мові:

1. „Кіевская Мисль“. Найвидатніший і найбільш поширений російський часопис Києва, наклад має до 220,000 примірників, тепер з уваги на недостачу паперу, около 120,000. Видавець Р. Ж. Любковський, вистужений полковник, видатна і дуже заможна людина. Напрямок ліво-лібераль-

ний, із легкою соціал-демократичною закраскою, щоб зберегти для себе широкі кола читачів. Часопис має великий відділ оголошень і матеріально незалежний. Має дуже добрих співробітників і добре розбудовану інформативну службу. Стоїть на великоросійському становищі й майже не заторкує українських питань. В останньому часі дійшло до деякого наближення наших поглядів. Редактор Айшікін.

2. „Последня Новості“. Бульварний часопис без політичного характеру, дуже поширений у вуличній продажі. Єдиний київський часопис, який появляється також вечірнім виданням. Наклад: ранішній 25,000, вечірній 45,000. Видавець і редактор Брайтман. Він кількакратно змінив своє політичне переконання. До Німців дуже приязний і за українською самостійністю.

3. „Новості Дня“. Основані пресовим відділом Київ, але назовні зовсім самостійної постави. Розпоряджає цілою низкою першорядних журналістів, які давніше співпрацювали у великих петербурзьких і московських часописах.

4. „Голос Києва“. Видавництво російської видавничої спілки, заступає Іозефі. Досить сильного правого напрямку, в загальному дещо в роді колишн. „Кієвлянина“. Шульгіна, є великоруський і частіше критикує український уряд та його перебільшені українізаційні заходи. Наклад, приблизно 12,000, в останньому часі одверто виступає за відновлення конституційної монархії в Росії. Після початкової приязні до Німців, часопис в останньому часі, здається, дещо відвертається від нас. Редактор Ніколай Строев.

5. „Русский Голос“. Заступає інтереси Росіян в Україні. Видавець Ігор Демілов і Ніколай Жікулін. Редактор Антипов. Наклад 5,000 прим. Напрямок ліво-кадетський. На загал без великого значення. У відношенні до нас часопис ставиться критично, але не неприхильно.

6. „Кіевское Утро“. Появляється тільки в понеділки і в дні після свят. Хочє заповнити прогалину, яка поистає через те, що в тих дніх ніякі часописи досі не появляються. Досить добра інформативна служба. Становище неполітичне. Появляється щойно від двох місяців.

7. „Наша Родина“. Появляється так же ж само, як „Кіевское Утро“. Напрям крайне реакційно-правий, орган новоствореної підрозділеної армії і крайнього монархістичного правого крила. У своєму становищі приязний до Німців і перш-усього з гострим протипан-гітським наголошенням у тому, що часопис скидає всю вину на Англію за російську реновацію. Досі появилєся тільки 5 номерів. Близькі дані про нагляд, співробітників і ін. ще невідомі.

8. „Свободная Мисль“. Появляється теж тільки в понеділки й у дні після свят. Основано (часопис), щоб дати можливість прожитку безробітним журналістам, які втікли в Великій Росії. Досі появилєся лише одне число, тому, покищо, годі щонебудь ближчого сказати (про нього).

В українській мові

1. „Нова Рада“. Найстарший і найбільш поширений, найкраще редагований український часопис. Орган українських соціал-федералістів. (Провідники партії: відомий із своєї публіцистичної діяльності Єфремов, Ніковський, Олександр Шульгин, тепер український посол у Софії і теперішній міністер закордонних справ Дорошенко). Наклад 7,000 прим. Атакує уряд, який не підкреслює своєї українськості в належний спосіб, але постава часопису є завжди пристойна. Домагається коаліційного міністерства, зложеного з членів українських партій і вважає федерацію з Росією можливою тільки тоді, коли Росія визнає без жадних застережень українську самостійність. Відношення до Центральних Держав пристойне, хоч часом критичне. Часопис фінансований українськими землевласниками, але має теж прихильників серед українських урядових кол, учителів та духовенства. Редактор Ніковський.

2. „Відродження“. Первісно орган партії Союзу Визволення України й пів-офіційний орган українського військового міністерства, яке одначе кілька місяців тому припинило давати субвенції. Наклад 6,000 прим. Українсько-

націоналістичний і в останніх часах виразно приязний до Німців, а у відношенні до Антанти, зокрема до Англії, ворожий. Редактор Певний.

3. „Робітничая Газета“. Орган української соціал-демократичної робітничої партії; українських меншевиків, накладом якої то партії він появляється. Часопис редагує партійний комітет. Наклад 5,000 прим. Поборює гостро український уряд, з приводу згодної реакційної і ворожої — у відношенні до робітництва — політики. У відношенні до нас не займає одверто ворожого становища, але часто натякає на те, що Німеччина віддержує сучасну політику українського уряду.

3.

В польській мові

1. „Дзєннік Кіювскі“. Орган польських землевласників, які теж і фінансують цей часопис. Політичний напрямок консервативний, це часопис заможних клас. Наклад 9,000 прим. Видавець Антін Зеленський, редактор Елвард Пащковський. Відношення до українського уряду приязне.

2. „Пшегльонд Польскі“. Орган польської народньої демократії і всепольської партії по лінії політики Демонського й тов. Наклад 4,000 прим. Видавець С. Зеленський, редактор В. Куліковський. Часопис підтримує згодного Комітет Вшехпольської Партії у Львові.

4.

В жидівській мові

1. „Ює Цайт“ („Новий Час“). Партійний орган об'єднаних жидівських соціалістичних робітничих партій і появляється накладом партії. Редактор М. Кап. Наклад 12,000 прим. Незадоволений сучасною політикою українського уряду. Домагається національної автономії і необмежених можливостей розвитку робітничого руху і можливостей праці для робітників та професійних організацій. У відношенні до Німеччини товоті об'єктивний, не займає ясного становища, а зате широко обговорює різного роду жидівські проблеми.

2. „Фолькс Цайтунг“ („Народний Часопис“). Партійний орган жидівського соціал-демократичного „Робітничого Союзу“. Веде завзято й послідовно боротьбу проти теперішнього українського уряду, якому закидає обстоювання інтересів заможної класи громадян, неприхильного відношення до широких мас і антисемітизм.

Особливо огірчений відношенням уряду до робітничих організацій, а зокрема до „Бунт“-у. Німецькою політикою в Україні невдоволений, цитує часто статті й виступи німецької соціал-демократії і лівої німецької преси. Наклад 5,000 прим. Видавець тимчасово головний комітет „Бунду“. Часопис бореться постійно з грошевиими труднощами.

Цісарсько-королівськ. старшина зв'язку при армійській групі Київ, до цісарсько-королівського представництва в Україні, Київ.

В. О. ч. 4102/рез. Київ, 29-го жовтня 1918 р. Цю характеристику пересилаємо до ласкавого відома.

Одержують: Арме Оберкомандо, Операт. Відділ; Арме Оберкомандо, Відділ Інформації; Арме Оберкомандо, Український Відділ; Арме Командо Ост, Операт. Відділ; Ціс.-кор. уповноважений генерал; ціс.-кор. представництво в Україні.

Вальдботт, Рітмайстер.

Від Редакції „Америки“: Якщо підсумувати наклади київських щоденних часописів: **російських** — 207,000 примірників, не враховуючи накладів таких часописів, як „Новості Дня“, „Кіевское Утро“, „Наша Родина“ і „Свободная Мисль“, наклади яких у звітному році не зазначені, **польських** — 13,000 і **жидівських** — 17,000, то одержимо суму 237,000 прим.

Коли ж порівняємо цю суму з 18,000 накладу **україномовної** київської щоденної преси — матимемо відношення: 237,000 — 18,000.

Стан київської преси відзеркалює таке відношення сил у столиці й у всіх містах України, яке було в дійсності, а не таке, яке ми тоді й тепер хотіли б бачити й мати.

І в такій ситуації треба було вміти будувати українську державу.

Підпис: Гр. Д.

THE DASTARDLY CRIME OF THE RUSSIAN COLONIALISTS IN UKRAINE

Thirty years ago the Russian Communist horde, with the aid of its lackeys in Ukraine, slaughtered not less than seven million of men, women and children by arranging the greatest man-made famine the world has ever known.

This monstrous famine was arranged as a reprisal against the people of Ukraine, especially the peasants, for their stubborn resistance to the colonial policies of Moscow, particularly the collectivization of agriculture. Moscow gave orders to strip the entire territory of Ukraine of all visible grain, other foodstuffs and livestock. In order to complete such mass robbery, Moscow mobilized all available Communist riff-raff in Ukraine and Russia proper and set it upon the defenceless villages of Ukraine in order to do the job within the shortest time possible. The entire territory of Ukraine was quarantined from the rest of the empire and no one was allowed to enter the Russia proper, where there was an abundance of food. The Ukrainians were faced with slow, agonizing death from starvation and millions of Ukrainians perished as a result. This hideous crime of the Russian colonialists surpassed all other crimes committed by them against the Ukrainian people.

The winter and spring of 1933 found Ukraine covered with a mass of emaciated corpses. They were loaded on the hatracks and hauled away to be dumped into large pits. Entries of deaths were made in the registries attributing them to "natural causes". The Russians took every precaution to prevent the news of the famine from reaching the outside world with the result that no help whatsoever came from the international Red Cross, and there was no public outcry against this heinous crime of the Russian colonialists, not even a fraction of the outcry that took place against the Russian use of a dog in the spacecraft experiment.

DURING THE TERRIBLE YEAR THE LATE PRESIDENT, FRANKLIN D. ROOSEVELT, RECOGNIZED THE RUSSIAN COMMUNIST REGIME AND ESTABLISHED DIPLOMATIC RELATIONS WITH IT. DURING THAT TERRIBLE YEAR THE ABOMINABLE KHAN OF THE RUSSIAN COMMUNIST HORDE COINED THE SLOGAN — "LIFE BECAME BETTER; LIFE BECAME HAPPIER."

The present "liberal" premier of the Russian colonial empire, Khan Khrushchov, was then the boss of the colonial government in Ukraine, in charge of executing this monstrous famine. The blood of those who perished is on his hands.

The Ukrainians, living outside of the Iron Curtain, are commemorating the 30th anniversary of this man-made calamity by offering prayers and requiem masses for the millions of the deceased brethren and pladging to do everything in their power to bring about the disintegration of this last and the most abominable of the colonial powers. They are being assisted by the good neighbours of the free world who are beginning to understand that the Russian Communism is a dangerous social evil and are willing to join forces to help in smashing of this empire and thus give the Ukrainians and other enslaved peoples to become free and independent nations.

WE DEMAND THAT THE UNITED NATIONS CONDEMN THE RUSSIAN COLONIALISM AS A SYSTEM OF GENOCIDE OF THE NON-RUSSIAN PEOPLES OF THE USSR, AND AS THE LAST AND THE MOST BRUTAL COLONIAL EMPIRE OF THE WORLD!

**AWAY WITH THE RUSSIAN COLONIALISTS!
LONG LIVE THE SOVEREIGN INDEPENDENT UKRAINE!**

"... WE MUST REALIZE THAT WE CANNOT CO-EXIST ETERNALLY, FOR A LONG TIME ONE OF US MUST GO TO HIS GRAVE. THEY (THE AMERICANS AND THE WEST) DO NOT WANT TO GO TO THEIR GRAVE, EITHER. WHAT CAN BE DONE? WE MUST PUSH THEM TO THEIR GRAVE."

Nikita S. Khrushchev

(From his speech delivered in Warsaw in 1955)